

ELS CATALANS QUE VAN FER LES AMÈRIQUES

Si passeu per la costa catalana, des de Badalona cap a la Costa Brava, podreu veure-hi algunes cases molt especials: blanques, antigues, de planta baixa i amb un sol pis, al davant de les quals hi ha una o diverses palmeres.

Aquestes cases van fer-se construir per catalans que havien passat molts anys a Amèrica i que s'hi havien fet rics. Se'ls deia *indianos* o *americanos*.

Quan el qui escriu aquesta història era petit, n'havia vist moltes, d'aquestes cases blanques amb palmeres. Sempre el deixaven meravellat. Ara, però, cada vegada se'n veuen menys: són enderrocades i substituïdes per grans blocs de pisos sense cap mena de gràcia.

Qui eren els *indianos*?

Aquests *indianos*, que es feien la casa prop de la mar, eren catalans que un bon dia van embarcar-se cap a ciutats americanes com l'Havana o Veracruz per fer-hi fortuna, perquè tothom deia que allà, a les Amèriques, això de fer fortuna era bufar i fer ampolles.

Molts dels catalans emigrants —segurament la majoria— aviat s'adonaren que fer-se ric a l'altra banda de l'oceà Atlàntic no era fàcil. Que allí, com a tot arreu, s'havia de treballar molt i, sobretot, amb molta calor! Però alguns sí que van aconseguir *fer les Amèriques*. Potser eren més llestos que els altres, o potser van tenir més sort. El cas és que alguns catalans van fer-hi veritables fortunes. Això sí, treballant molt i passant-s'hi molts anys.

Alguns d'ells, en començar a fer-se vells sentien enyorança de la terra que els havia vist néixer i recordaven les casetes blanques del seu poble, o el mar Mediterrani que havien deixat trenta o quaranta anys enrere.

Així doncs, quan tornaven a Catalunya es feien construir una casa blanca, davant del mar. I davant de la casa hi feien plantar quatre palmeres perquè, de nou instal·lats al seu poble, potser tenien por d'enyorar aquelles terres on havien passat més de mitja vida.

La tornada dels *indianos*

La tornada dels *indianos* a casa, durant els segles XVIII i XIX, va ser un fet molt positiu per al país, ja que van invertir els seus diners a la indústria. Precisament, si en la primera meitat del segle XIX el nostre país va poder fer la revolució industrial, que el va portar a ser una de les terres més pròsperes d'Europa, va ser en bona part gràcies als diners dels *indianos*.